

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De Friderico Ordiniss. Ioh. Magistro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

DE FRIDERICO ORDINIS S.
IOH. MAGISTRO.

CLAVDAT nunc agmen, & coronam maiorum suorum Catholicorū Fridericus, Georgij, & Henrici frater, Alberti Animosi filius, Princeps non solum in Catholica pietate deuotus, sed etiam in ipsa literatura non vulgariter doctus. Adolefcens literis operam dedit Senis, vrbe Hetruriæ, in qua Preceptorum suum, fato occumbentem, piè sepeliuit, & ætate maturior electus est Ordinis S. Iohannis in Borussia Magister. Vir adhuc iuuenis emigravit ex hac vita Rochlicij 13. Nouemb. An. 1510. ætatis suæ 36. Misnæ sepultus in Maiorum suorum tumulo, quibuscum nunc regnet in Gloria Christi.

Perlustravi, Serenissime Princeps, quanta potui celeritate celebriores ex Augusta Domino Saxonica oriundos Principes, Reges, & Imperatores, nationis Germanicæ, qui à principio tum conuersionis, tum educationis suæ veram & saluificam fidem Christi amplexi & professi, posteros de Religione Catholica rectè & sincerè informare possunt & certiores reddere sine fuce, & fraude, quænam fides grassantibus hoc & quouis tempore erroribus, hominum malefactorum, luxuriosorum, rebellium, ad pruritum aurium populi prædicantium, capeffenda sit; cum nõ
fit nisi

fit nisi vnus Christus, vnus Deus, vna fides, vna Ecclesia à principio ad finem vsq; mundi ^{Eph. 4.} constans, & immobilis contra inferi portas firmiter ædificata, benè disposita, optimèque prout decet Domũ Dei ordinata. Non quod cæteri, quos silentio præteriui, aliam sectati fuerint Deum colendi rationẽ, aut religionẽ. Vnã enim eandẽq; in fide omnes ad designatum Fridericum III. vsq; à semitis maiorum suorum primò digressum, iuerunt ad cælos viam, de quorum cęlesti beatitudine nonnullorum Sancta Ecclesia nos certiores fecit; de reliquorum verò salute benè sperare iubet. Quæ res cum concernat æternam vitam aut mortem, animarumq; salutem vel interitum, leuiter ponderari nõ debet, quasi vnusquisq; sicuti in sensu suo abundare, quod dicitur, ita in fide sua saluari possit, sed altius expendẽda est, & consideranda maturiùs; An scilicet post breuem huius lucis vsuram cum prædecessoribus nostris ire malimus ad inferos (quod *Radbodus, Frisonum Rex infidelis, cupiebat) an verò cum ijs ad cælum? Et nos Christiani quam velimus ad cælum ire & tenere viam; an aliam? an eam, per quam omnes maiores tui, & prædecessores, S. Héricus, pijq; alij inclytę nationis Saxonice Principes, Reges, & Imperatores eò peruenerunt? Nõ dubitare ego possũ hãc esse certiorẽ, imò dubitare nõ possum, quin ab hac omnis alia,

* apud Sur.
tom. 2. d.
20. Martij.

cum nō fit nisi vna ad cælum, ad inferos mille ; fit ad cælum incerta , imò certa ad inferos.

Igitur Serenissime Princeps, Clementissime Domine , iterum Te compello per animæ tuæ salutem, cogita , & recogita de summo hoc puncto , quod grauius est , & longè magis arduum, quàm negotium belli Bohemici , Hungarici , Turcici , &c. aut, si fractus illaberetur orbis, quomodo euadere posses eius ruinas. Omnes etiam Consiliarios tuos, viros generosos, nobiles, sapièntes , prudentes, & rerum gnaros , rebus sæculi implexos, & occupatos conuoco, inuoco , vt cum Clementissimo Principe suo , & inter se omni acumine despiciant, ac diiudicent in hac causa, quæ extremè tangit singulos; an non sit tutius, certius; nō dico modò honestius, nō gloriosius, sed salutarius, antiqua premere, & repetere aitorū Saxonix Principum, suorumque maiorum vestigia; illosque ad cælum antegressos sequi , quam deserere , & à tritis illorum semitis quærere diuerticula?

Sint itaq; Serenissime Princeps, tui Maiores Tui Instructores ; Tui prædecessores Tui duces, & viæ Indices ad salutem : Et poteris, si libet, ijs demortuis viuos adsciscere præceptores, quorum hæc professio est & vocatio, Patres Religiosos ex eodem ordine , ex quo Lutherus excidit , Sancti scilicet Augustini,

stini, aut etiam ex alijs, S. Dominici vel S. Francisci, qui verbi prædicatione, & vitæ exemplo de his omnibus copiosè Te informare, & certiozem reddere possunt: Conferre etiam cum ijsdem Patres Societatis IESU, qui non solùm vitæ honestate, integritate, sanctitate in Clero Christi effulgent, sed etiam sapientiâ, & scientiâ rerum diuinarum & humanarum affluunt, quos docentes audire magnam parit voluptatem, sequi æternam affert Beatitudinem. Fœlix est Regnū, fœlix Prouincia, fœlix Ciuitas, in qua dicti Patres suum fixerunt aut figunt domicilium. Quid enim illorum sunt Collegia, quàm Aulæ Musarum, & Pietatis? Arces & Munimenta Catholicæ fidei aduersus hæreses, & quascunque in religione prauitates? quos idcirco mundus odio habet, & quotquot sunt de mundo, flagitiosi Catholici, superbi schismatici, impij Hæretici, & maximè illi, qui inter hos sunt omnium pessimi, eos oderunt, etiamsi sæpè non nouerunt. Hoc efficit illorum virtus, probitas, pietas, zelus. Experti hoc nouerunt summi terrarum Mönarchæ, Reges, & Principes, quid sibi, & suis commo- dent quoad fœlicitatem vitæ huius, & alterius.

Sed compendij, institutiq; nostri ratio non fert, vt huc alios foris inducam, quorum vel fidei professione, vel vitæ exemplo moderni

Saxonix Duces erudiantur de Catholice Religionis veritate, quam ipsos Patriæ Patres, quondam maiores, & Antecessores in familia, sanguinis Principes, Reges, & Imperatores. Macte igitur, Serenissime Princeps, tanta Maiorum tuorum laude, & virtute propria, qui à rebellibus Bohemis oblatam coronam & sceptrum, cum proprii Regis iniuria, acceptare noluiti, sed iuste reculasti, fortiter respuisti, in Sancta Catholica fide affecta, & percipe immarcescibilem gloriæ coronam, quam repromisit Deus diligentibus se, ut finis fidei tuæ sit salus animæ tuæ, tuumque Principatum apud Beatos Maiores tuos in regno Christi æternes. Hic sisto, hic quiesco, orans humillimè & obsecrans Serentem. Tuam, ne studium hoc meum alio interpretetur animo, quam à me magno sui amore & honore à patriota Clienti susceptum est, Gloriam Dei, Decus Domus Saxonicæ, & salutem errantium per hoc promouendi cupido. Et sicubi humano more in historiarum circumstantijs, aut particularitatibus rerum, & personarum ipse erravi, qui error præiudicium, vel offensionem aliquam parere possit, clementissime mihi condonari, & à quocunque alio benevolè monstrari peto. Libens retractabo, & corrigam. Laboris mei mercedem non exigo, nec donum exspecto, neque præmium spero, sed quod aliquando

S. Nilus

S. Nilus Ottoni III. Cæsari, cum paratus es- in vita S.
 set illi dare quodcunque peteret, respondit, Nili.
 dicens: *Nihil aliud peto ab Imperio præter salu-*
tem animæ tuæ, idem & ego peto, spero. opto.
 Deus misericordiarum pijs annuat votis, vt
 in exultatione spiritus liceat nobis cum Re-
 ge Dauide exclamare, & psallere per prouin-
 cias Saxonix, & Rhenanas inferioris Germa-
 niæ: *Deus tu conuersus uiuificabis nos, & plebs tua*
letabitur in te: Tibi sit Laus, & gloria, pote-
stas, & Imperium, nunc & in sæcula, AMEN.

Psal. 82.

v. 7.

Omnia ad Gloriam Dei, decus altæ Pro-
 fapiæ VVitikindæ, omniumq; ab anti-
 qua hac Saxonum Religione erran-
 tium conuersionem, & salutem; sub
 correctione S. Sedis Apostolicæ, pro fæ-
 licibus noui anni M. DC. XXI.
 auspicijs dicta, & impressa
 funto.

F I N I S.

APPRO-